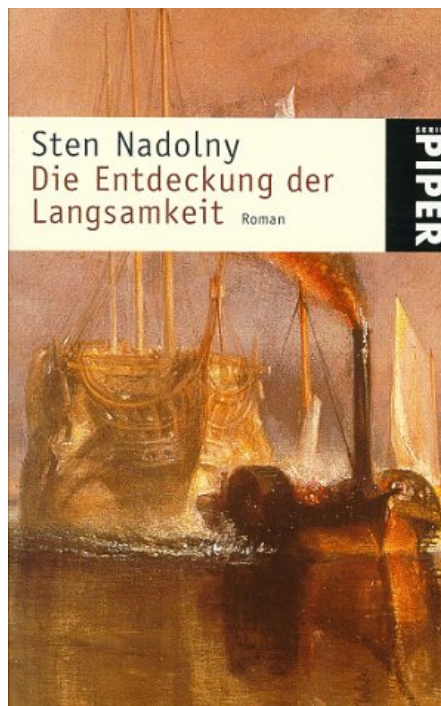

Die Entdeckung der Langsamkeit

Sten Nadolny

[Download now](#)

[Read Online](#)

Die Entdeckung der Langsamkeit

Sten Nadolny

Die Entdeckung der Langsamkeit Sten Nadolny

Seit seiner Kindheit träumt John Franklin davon, zur See zu fahren, obwohl er dafür denkbar ungeeignet ist, denn in allem, was er tut, ist er extrem langsam. Doch was er einmal erfaßt hat, vergißt er nicht mehr. Er geht zur Marine und erlebt den Krieg. Insgeheim aber träumt er von friedlichen Fahrten auf See und von der Entdeckung der legendären Nordwestpassage. Als Kommandant eines Schiffes begibt er sich auf die Suche ... Sten Nadolnys vielfach preisgekrönter Bestseller ist auf den ersten Blick zugleich ein Seefahrerroman, ein Roman über das Abenteuer und die Sehnsucht danach und ein Entwicklungsroman. Doch hat Sten Nadolny die Biografie des englischen Seefahrers und Nordpolforschers John Franklin (1786–1847) zu einer subtilen Studie über die Zeit umgeschrieben.

Die Entdeckung der Langsamkeit Details

Date : Published March 28th 1999 by Piper Verlag (first published 1983)

ISBN : 9783492207003

Author : Sten Nadolny

Format : Paperback 384 pages

Genre : Fiction, European Literature, German Literature, Historical, Historical Fiction, Contemporary

 [Download Die Entdeckung der Langsamkeit ...pdf](#)

 [Read Online Die Entdeckung der Langsamkeit ...pdf](#)

Download and Read Free Online Die Entdeckung der Langsamkeit Sten Nadolny

From Reader Review Die Entdeckung der Langsamkeit for online ebook

Sundaysgal says

Follow where the path leads without doubt or fear. there is only now to be addressed. The main character in this book is breathtakingly well-written. By the end you are so in his head that everything makes perfect sense and you're so sympathetic to him that everyone who ever judged him seems utterly foolish

Laurent says

Een in onze contreien weinig bekende cultroman is het in 1983 verschenen De ontdekking van het langzame leven van de Duitse schrijver Sten Nadolny. Het boek verwierf faam mede dankzij de Engelse vertaling bij Penguin en groeide uit tot een internationale bestseller, met ondertussen wereldwijd meer dan 1 miljoen verkochte exemplaren. Het is de gefictionaliseerde biografie van de Britse marineofficier en poolreiziger John Franklin, een van de belangrijkste ontdekkingsreizigers van de 19de eeuw die het pad effende voor de ontdekking van de toen nog legendarische noordwestdoorvaart. Franklin is in meer dan één opzicht een memorabele protagonist, maar wat hem zo bijzonder maakt is dat hij lijdt aan “langzaamheid”, een oblomoviaanse afwijking waardoor zijn fysieke bestaan en waarnemingsvermogen ernstig beperkt worden. Tot ergernis van zijn omgeving, kan hij letterlijk niet snel bewegen, denkt diep na voor hij handelt, ziet de wereld in vertraagde modus en praat uiterst doordacht. Verrassend genoeg maakt Nadolny van deze onvolkomenheid een deugd en stelt Franklin voor als een vrije geest met een innerlijke superioriteit.

De ontdekking van het langzame leven heeft een tweeledig opzet. Enerzijds is het een ode aan de traagheid, anderzijds fungeert het leven van de historische figuur John Franklin als vehikel voor het verhaal. Nadolny gebruikt consistent waargebeurde feiten en plukt gretig uit het boeiende leven van de echte Franklin. Dat dit leven zich laat lezen als een roman en eerder al Jules Verne had geïnspireerd voor zijn Voyages et aventures du capitaine Hatteras is natuurlijk mooi meegenomen. In een verantwoording op het einde van het boek somt Nadolny enkele titels uit de vakliteratuur over Franklin op. Deze bronnen begeleidden hem bij het schrijfproces, zo stelt hij, en leverden “talloze details” op die hij “zelf nooit had kunnen verzinnen”. Bovendien benadrukt Nadolny dat de werkelijke Franklin niet de zelfde man is als zijn romanpersonage en dat hij hier en daar heeft gespeeld met de chronologie, enkel en alleen om verhaaltechnische redenen. Hoe het zij, nagenoeg alle hoogtepunten in Franklins levensverhaal komen aan bod. Van de prachtig omschreven jeugd jaren tot zijn woelig liefdesleven, kortstondige politieke carrière en de levensgevaarlijke poolreizen waar hij aan deelnam. Maar één kenmerk van Franklin staat nergens gedocumenteerd: zijn langzaamheid. Meesterverteller Nadolny maakt er de premisse van zijn roman van en weet deze erg efficiënte trope volledig naar zijn hand te zetten, waardoor het verhaal een uitzonderlijke oorspronkelijkheid krijgt.

Maar wie was de échte John Franklin? Sinds zijn jeugd droomde Franklin ervan naar zee te gaan. Op 14-jarige leeftijd ging hij bij de Royal Navy, als midshipman (adelborst of junior officier in opleiding), waar hij meteen met de oorlogsgruwel van de Napoleontische tijden geconfronteerd werd tijdens de belangrijke zeeslagen van Trafalgar en Kopenhagen (onder leiding van de beroemde viceadmiraal Horatio Nelson). Toen de Britten vrede sloten met de Fransen richtte Franklin al zijn aandacht op het organiseren van poolreizen. Hij had nog maar één ambitie: de noordwestdoorvaart vinden, een nagenoeg mythische route die - mocht ze bestaan - de Atlantische Oceaan zou verbinden met de Grote Oceaan via de Canadese poolarchipel en waar

in zijn tijd al meer dan 200 jaar naar gezocht werd. Franklins eerste poolexpeditie ging over land, van Hudson Bay tot aan de Noordelijke IJszee, langs de lijn van de Coppermine rivier. Tussen 1819 en 1822 legde Franklin met zijn twintigkoppig team bijna 9.000 kilometer af en bracht gigantische stukken onverkend land in kaart (het is de tijd van de portolanen). Zo groot het succes op wetenschappelijk gebied was, zo rampzalig werd de terugtocht over de uitgestrekte tundra's van de 'Barren Grounds'. Elf van de twintig teamleden lieten het leven in het besneeuwde poolgebied. De overlevenden aten korstmossen, en kookten hun riemen en laarzen om er soep met ledersmaak van te maken. Het voorval zou Franklin de bijnaam 'de man die zijn laarzen opat' opleveren. De beschrijving van deze poolreis is ongetwijfeld een van de hoogtepunten van de roman.

Eenmaal terug in de beschaving werd Franklin de auteur van weinig originele reisliteratuur en een veelgevraagde salontijger. Hij huwde de dichteres Eleanor Porden, die 2 jaar later overleed aan tuberculose. Er volgde een tweede noordpoolreis en een kort politiek intermezzo als gouverneur van Tasmanië, toen nog Van Diemensland geheten. In mei 1845 werd Franklin aangesteld als expeditieleider van een nieuwe zoektocht naar de noordwestdoorvaart. Twee schepen, de Erebus en de Terror, kozen het ruime sop, met noordwaartse koers, zij het om nooit meer terug te keren. Tussen 1847 en 1859 werden meer dan 30 expedities erop uitgestuurd, op zoek naar Franklin en zijn 129 manschappen. De mysterieuze verdwijning sprak tot de Victoriaanse verbeelding: Swinburne schreef een hymne, Turner wijdde er een reeks schilderijen aan en Wilkie Collins maakte er een melodrama van, geproduceerd door niemand minder dan Charles Dickens. Deze laatste reis komt slechts kort aan bod in de roman: Nadolny schetst de voorbereidingen en het vertrek, maar laat de details van de fatale afloop voor de annalen van de geschiedenis. Gedenkwaardig is dan weer Nadolny's beschrijving, naar het einde van de roman toe, van Franklins onaflatende droom van een open poolzee.

Nadolny lijkt te zeggen dat Franklins onafwendbare aantrekking tot het ijs van het hoogste noorden, zijn oorsprong vindt in een verlangen om een omgeving te vinden die strookt met zijn traagheid. Franklin droomt van het noordelijkste deel van de aarde "zo ver weg dat de zon er niet onderging en de tijd er niet verstreek". Met andere woorden, juist omdat ijs zo 'traag' is, vormt het de perfecte metafoor voor Franklins kijk op de wereld. Het ijs op de polen is het resultaat van jarenlang lagen opbouwen, ijsbergen en gletsjers verplaatsen zich met een tergende langzaamheid, het bevroeringsproces op zich blinkt eveneens uit in inertie. IJs en langzaamheid horen bij elkaar, de tijd zit er gevangen in een soort bevroren eeuwigheid. Franklin zelf ziet zijn traagheid als een kwaliteit om de tijd mee te bedwingen: "Er was maar zo weinig waarbij een langzaam tempo een goede eigenschap was. Zichzelf boven de tijd verheffen; dat was aanlokkelijk".

Lovenswaardig is de manier waarop Nadolny Franklins traagheid in zijn bedwelmende stijl laat doorsijpelen. "Als ik vertel, sir, dan doe ik dat in mijn eigen ritme.", zegt zijn held ergens. Dat eigen ritme heet grammaticaal gesproken de vrije indirecte rede, een verhalend imperfectum dat het midden houdt tussen een derde- en eerste-persoonsvertelling en erg in zwang was in romans van de 18de en 19de eeuw, bij Flaubert bijvoorbeeld, om er maar één te noemen. De vertelstijl houdt bovendien gelijke tred met de ontwikkeling en ontplooiing van het 'personage Franklin'. Nadolny geeft doelbewust een zwierigheid aan de hoofdstukken gewijd aan Franklins jeugdijaren. De traagheid van de hongerreis wordt dan weer aangepast aan het bevroren landschap waar tijd niet meer van tel is. Het pleit voor de vertaler dat je ook in de Nederlandse versie trager begint te lezen.

Tegen alle verwachtingen in weet Franklin zijn afwijking in een voordeel om te zetten. Door zijn gevoeligheid voor details, zijn bewustzijn op microniveau en zijn fenomenaal geheugen drukt hij een stempel op zijn omgeving en weet hij wel degelijk een verschil te maken. Zijn aandoening dwingt hem tot geduld, alsof zijn hersenen moeten inhalen wat hij ziet. Een mooi voorbeeld is het incident waar Franklin en zijn bemanning met hun schip vast komen te zitten in het ijs: terwijl zijn mannen panikerend weet hij iedereen te redden door de gevolgen van iedere actie tot in de kleinste details koelbloedig en langzaam af te wegen. Franklin ziet antwoorden die anderen niet kunnen zien en conceptualiseert de wereld op een unieke manier.

Hoewel hij vaak bespot wordt omwille van zijn traagheid, krijgt Franklin stilaan een schare bewonderaars achter zich.

Ook als lezer begin je van lieverlede anders te kijken naar de beschreven gebeurtenissen. De concepten in het boek stellen de manier waarop wij de ons omringende wereld ervaren in vraag. Nadolny reikt ons in deze betoverende roman een alternatief paradigma aan om naar onze omgeving te kijken. Weliswaar, een paradigma van traagheid, waardoor we tot het volle besef komen van het cruciale belang van een andere kijk, een fris perspectief.

Een boek om te savoureren - langzaam uiteraard - bladzijde per bladzijde, zin per zin, woord per woord.

Vira Motorko says

Wonderful story! I'm too glad of having read it to tell you how exactly glad I am :)

Historical prose has never been my favourite genre because of its being defined — in reality a storyteller can't change the end as it had already happened. The same is true for historical fiction: what right a storyteller has, even in a book, to change the end as it had already happened? So pure fiction remains the sea I like to swim in.

Nevertheless, *The Discovery of Slowness* is a life story of a man I didn't know much about (ok, whom am I lying to? I didn't know anything about the named, shame on me, the geographer), thus it was same as any other fiction for me — I had no idea about the end of the story. I've caught with an eye somewhere that there was an expedition John Franklin hadn't returned from — and I haven't even once consulted Wikipedia about this :)

Well, John Franklin made himself, long way from a child that most other children laughed at to the governor of Tasmania, not to speak of numerous titles and honours. "A man who ate his boots" but who, being a captain, always made all possible for his crew. That is how respect is gained.

Numerous wise thoughts are pointed on here and there in the text. The one really important lies as its background: one should be slow enough not to loose time. Stuck in chasing quick events one can easily miss the slow ones, usually more useful. And speaking about governing, single person just can't watch quick and slow problems at the same time so there should be two persons in duty. The last idea alone is interesting enough for a separate book (and it surely exists for long now). Everyone has to find their own pace, own velocity, own slowness.

If only the world were not running so blindly...

I refused from using dictionary this time and beg the author to pardon me for omitting parts of sentences I didn't understand. I was too comforted with the narrative and its language to bother about words. A bit frightened of the book at the beginning (I expected it to be hard to comprehend), soon enough I was ashamed of my thoughts and now I would recommend the book to any of my friends. Except for the quickest ones :)

This book came to me from Asaf who said that since I had had so much interest in the article of (and about) an autistic person, then *The Discovery of Slowness* would be no less interesting. Sure, this came true. I can't state that John Franklin was on the autistic spectrum (I'm not an expert for that). But his story of life might be of use for people who really are.

What a pleasure to read a recommended book and to find it splendid! And to become sure once more that not only people recommend books but also vice versa.

PS. I told myself (still afraid at the beginning): you can make it! 300 pages roughly equals to one month — ten pages a day are something real. But that was long ago. I'm laughing now because it took me *exactly* month — from October 5 to November 5 :)

Meaghan says

2.75

Harinarayan Sreenivasan says

This is a fictionalized biography of the 19th century Arctic explorer, Sir John Franklin. He is slow. Slowness here has nothing to do with stupidity or mental retardation. He just takes his own time to do anything and hardly gives up. Thus he turns around an apparent weakness to his greatest strength. He shows that slowness is even desired in some pursuits. Was Franklin was slow in his real life? Probably yes. Probably no.

This book is very popular in the artistic circles. Probably due to the first part where Franklin is in his young years and is a misfit, through and through. He has his own way of looking at this world. The book is full of details, important as well as superfluous. Probably to make the reader feel the way a slow person would sense the world. And this makes the narration very different from usual novels. Second part of the book is painfully slow to read, but sets the stage for a very interesting third part. It is a very unique novel, both in its theme and narrative style and there are a few profound paragraphs worthy of rumination.

Liam Heneghan says

This novel is exceptional. Absorbing, thought-provoking, and evocative of the era (nineteenth-century) in which its British explorer protagonist, Sir John Franklin, lived. It is--perhaps this is a warning--performatively slow. It is not a page-turner understood as a rapid and thrilling read. Rather, it promotes deliberation, thoughtfulness, moments (long moments) of reverie. This may very much be your cuppa tea: it was mine.

Zeb says

One of the highlights of my life: having smoked-salmon breakfast in my house with Sten Nadolny. He is every bit as adorable as his books suggest, and the lesser known books by his mother would suggest also, that this is a lovely cultured family.

The book speaks for itself, read it if you feel drawn to that sort of literature. The sort being: taking a historical character and building a novel around that person's life, based on fact and embellished by the author's ideas. I'd have to re-read the book to be more enlightening, but there are other reviews here explaining what it is about. Nadolny was my favorite living author when I had the pleasure to meet him. He

was on an assignment in New Zealand to write in the National Geographic about ex-pats.

Rachel says

Meant to read this a long time ago and was moving at my own pace, per the underlying message of this very beautiful (and beautifully paced) novel about timing and being true to one's internal clock. Turns out it requires weirdly unshakable confidence. Also a preference for the open sea appears useful. I haven't been this interested in early expeditions to the arctic in quite some time (read: ever). But in general, it was just my speed. (Side note: the author does not use any puns as terrible as that one. I promise.)

Elke says

4,5 Sterne, ein sehr kluges Buch voller Poesie. Ich hab es sehr genossen, obwohl ich nur langsam vorankam. Der Schreibstil ist nicht sehr leicht verständlich.

Steve says

The Discovery of Slowness is a "novel of ideas," but rather than the negative connotation that term often seems to carry, I intend it here as high praise. Nadolny's probing questions about what qualities make a person succeed or fail, and about the value of slow, determined strength, are engrossing and provocative. Those questions are made crucial to the vivid telling of John Franklin's story (the historical accuracy of which I can't speak to, but it certainly felt believable to me), so they don't feel like abstract conjecture but vital, immediate concerns. It would be easy to reduce the story to a simple moral or metaphor, but the richness of the telling resists that. I paused often to savor an impressive sentence or to think about an intriguing idea, but it was always the story that pulled me forward and kept me engrossed (well, and the fact that I'm a sucker for anything Arctic).

Molly Major says

A little known and fine piece of literature is the novel *Die Entdeckung der Langsamkeit* (The Discovery of Slowness), by Sten Nadolny. The story is a fictionalized account of John Franklin, a historical explorer around the turn of the 19th century. As the protagonist, John Franklin is the most unlikely of adventurers because he is regarded as "slow". He has a disability restricting and affecting his physical movement as well as his perception. He literally cannot move quickly or see things that move too quickly. Because John Franklin is slow, he cannot play at sports because he cannot see a ball coming. It is as if he sees things in slow motion. He speaks and reads slowly - aggravating those around him for what they consider mental retardation or dim-wittedness.

The narrative is told through the eyes of the main character starting in his youth and progressing to his eventual promotion to captain of a polar expedition vessel looking for the Northwest Passage. Contrary to all expectations, the advantage that this disability affords Franklin is the detail he is aware of and his prodigious memory that allows him to notice changes on a micro level. The recognition of this ability by a doctor allows

Franklin to compensate for his disability in ways that impact the world around him. He can visualize the consequences of certain actions in detail. One related incident involves Franklin saving his crew by his patient deliberation when his ship becomes ice-bound on a polar expedition and when the rest of the crew panic. The disadvantages of Franklin's slowness are reflected by the repulsion and taunting he experiences from others for his disability. However, during the novel it becomes evident that this "disability" and the ways in which he compensates for it – by becoming very astute at perceiving the detail – enables Franklin to see answers to challenges that others cannot. His disability forces him to be patient until his brain catches up with the visual information he is presented with and this allows him to conceptualize the world in a unique way.

The paradigmatic shifts within the novel are emphasized not only in the character's thought but also in the way in which the novel was written and the words chosen. The author is able to simulate in words a slow way of thinking, so that when you read (at least in the German this was so) your reading rhythm becomes slower and more deliberative. You are led to your own shift in the ability to understand how this particular way of seeing and understanding changes how the surrounding world is experienced. The superficial recounting of the life events of John Franklin remains factual, while the historical character's inner life is fictionalized. The conceptualizations within the novel challenge social and cultural assumptions of the reader toward ability vs. disability, normal vs. abnormal, or definition of an individual by categorical assumptions and hegemony of the cultural majority. The novel also addresses how a change in paradigm whether physical or psychological alters what we are able to perceive. It challenges the rigidity with which we label correct, productive or desirable qualities and outcomes leading the reader to question their own assumptions by being given a perceptual walkabout through the eyes of another. The reader does not just understand the theoretical difference of perspective taking, but actually experiences being able to perceive in a way foreign to them by the unique way in which the novel was constructed.

Nadolny has created a novel that incorporates multi-perspectival thinking as a theoretical framework and challenges the norm by re-framing what is valuable in human terms.

Casper says

‘John Franklin was al tien jaar oud en nog altijd zo langzaam dat hij geen bal kon vangen.’ Een sterke openingszin. We weten nog niks van deze John Franklin, maar hij heeft gelijk onze sympathie. Daar willen we meer over lezen.

Het langzame zal Franklins leven bepalen. Naar zee, dat is wat hij wil. Weg van het Engelse platteland waar hij opgroeit. Hij hoopt dat hij zijn handicap aan boord van een schip zal weten om te buigen naar een voordeel. Uiteindelijk lukt het hem om als matroos aan te monsteren. Alle nieuwigheden op een schip kosten veel tijd om te leren, maar als John Franklin iets eenmaal doorheeft zal hij het ook nooit meer vergeten... Lees verder

Jenny says

Nadolny tells the story of the British Royal Navy Officer and Arctic explorer John Franklin who died in 1847 while attempting to chart and navigate a section of the Northwest Passage in the Canadian Arctic. The historical sources are well studied, but Nadolny has found an own explanation for Franklin's iron will.

John Franklin is slow, very slow. When other children play ball, he holds the cord because he's too slow to catch. The cord however he can hold for hours. This alleged handicap also has it's benefits. He sees and

listens more thoroughly than others, his eyes and ears hold on to every impression for accurate verification before passing the signal on to the brain.

John does not lose time, he just uses it differently.

Nadolny follows him through his childhood, his loves - lost and kept, his time as navy officer and as governor of Van Diemen's Land in Tasmania. He does so in a slow, deliberated prose, lot's of warmth and subtle wit, making this book many things at once: a historical novel, an adventure novel and a wonderful meditation on time and perception.

Highly recommended.

Thomas says

Einfach ein großartiges Buch mit einer Langzeitwirkung, das zeigt, dass erst einmal darauf ankommt bei sich selbst zu sein, sein eigenes Tempo zu finden und das schon vor dreißig Jahren den Begriff Entschleunigung einführte, visionär, mit poetischen Bildern. Ohne Übertreibung: es hat mein Leben verändert

Tim says

Nadolny schafft, was für mich Ilija Trojanow mit *Der Weltensammler* nicht schaffte: Eine gleichzeitig spannende, detaillierte, jedoch nicht überhobene Erzählung über eine berühmte historische Figur zu erschaffen. Nicht der mystische Sir Richard Burton, sondern einer seiner britischen Kollegen, der unscheinbare Sir John Franklin, hat Nadolny zur Hauptfigur dieses kleinen Epos erkoren.

Der Autor erweist sich einerseits im Nachwort als grossen Kenner von Franklins Leben, zu ihm muss er wohl alle Biografien und historischen Dokumente gelesen haben. Andererseits gelingt es ihm, die Erzählung beinahe so opulent wie Süskind auszulegen; keine Fachbegriffe zur Seefahrtskunst oder der stellaren Navigation werden gescheut, für mich als alter Vermessungszeichner natürlich ein Schmaus ohnegleichen.

In Westminster Abbey stehen zu Franklin noch immer die in Stein gemeisselten Zeilen:

Not here!

The white North has thy bones, and thou

Heroic Sailor-Soul,

Art passing on thine happier voyage now

Towards no earthly pole.
